08/07/2021

Κρήτη: Γιορτή του Αγίου Μεθοδίου στη Μονή που ασκήτεψε!

/ Ιερές Μονές

Στην Ιερά Μονή Ασωμάτων Αμαρίου Κρήτης θα εορταστεί η μνήμη του Κρητικού Αγίου Μεθοδίου, που υπήρξε Επίσκοπος Λάμπης, γεννημένος στο Βυζάρι Αμαρίου το 1750.

Ο Άγιος Μεθόδιος διδάχθηκε τα Ιερά γράμματα στην Ιερά Μονή Ασωμάτων, στην οποία έγινε Μοναχός. Αναδείχθηκε Επίσκοπος Λάμπης, με έδρα τη Μονή Του. Ασχολήθηκε ιδιαίτερα με την οργάνωση των μοναστηριών της Επισκοπής Του. Μαρτύρησε από τους Οθωμανούς το έτος 1793 στο Νέφς Αμάρι και τάφηκε στην Ιερά Μονή Ασωμάτων. Το Οικουμενικό Πατριαρχείο κατέταξε Αυτόν στο Αγιολόγιο της Εκκλησίας μας και μάλιστα στις τάξεις των Ιερομαρτύρων.

Η μνήμη του Αγίου τιμάται την 9η Ιουλίου και η γιορτή θα ξεκινήσει απόψε, Πέμπτη 8 Ιουλίου, στις 7.30 με τον πανηγυρικό Εσπερινό. Αύριο, κυριώνυμο ημέρα της εορτής, Παρασκευή 9 Ιουλίου, στις 7.30 π.μ. θα τελεστεί ο Όρθρος και ακολούθως η Αρχιερατική Θεία Λειτουργία, προεξάρχοντος του Σεβ. Μητροπολίτη Λάμπης, Συβρίτου και Σφακίων κ.Ειρηναίου.

Η κρητική λαϊκή μούσα διέσωσε την ιστορία του μαρτυρίου του Αγίου σε αφηγηματικό τραγούδι (ρίμα) άγνωστου ποιητή, που καταγράφηκε τον 19ο αιώνα από τον συγχωριανό του αγίου (από το Βιζάρι Αμαρίου) και κορυφαίο Κρητικό λαογράφο Παύλο Γ. Βλαστό. Το αντιγράφουμε, διατηρώντας την ορθογραφία και τη στίξη του πρωτοτύπου.

Ακούσετ’ ήντα ’γίνηκε ’ς τ’ Αμάρι μια Δευτέρα,

’σκοτώσαν το Μεθόδιο τον άξιο Αρχιερέα,
εις του Φανούριου ’πήγενε ω! για να κάμη γιώμα
κι’ αξέγνοιαστος εκάθετο κ’ εδιάβαζε ’ς το στρώμα.
Μα οι Τούρκοι του ωχθρεύουντο και τ’ απωδρακανίζα,
γιατί τα Μοναστήρια του εκλέφταν κι’ αφανίζα.
Χωράφια Μοναστηρικά και λιόφυτα επέρνα,
κι’ όποιος δε δίδει με καλό μια μπάλλα του επέμπα.
Ακόμη κι’ από Χριστιαναίς ηθέλανε να πάρου,
για να πληθιάνου την Τουρκιά γερά παιδιά να κάμου.
Μα ’κείνος δεν εχάριζε ο Θεοβλοημένος,
για τη θρησκεία ’μάχετον ως ήτον ωρισμένος.
Κι’ ένας Φαράντος γούμενος έγεινεν καταδότης,
’πάνω απού τη Καλόϊδενα, Ιούδας ο προδότης.
Το μοναστήρι ερήμαξε κι’ έβγανεν ασπαλάθους,
κ’ εζήτα να μεταφερθεί Γούμενος ’ς τσ’ Ασωμάτους.
Τσ’ Εσπέχηδες ο Γούμενος έτρεμε κ’ εφοβάτο,
και της Μονής τα πράμματα δεν τα ψυχοπονάτο.
Κι’ ο Πίσκοπος δεν τ’ άκουσε να τόνε μεταθέση,
των Ασωμάτων τη μονή να μη την καταστρέψη.
Και πώς δεν τον μετέθετε ’ς τση Τούρκους τον προδώνει,
κι’ αυτοί γυρεύγουν αφορμή σαν σκύλοι και δαιμώνοι,
κι’ άδικα τον εσκότωσαν τρεις Τούρκοι αδικητάδες,
φόβος και τρόμος έπιασεν ούλους τση Δεσποτάδες.
Κακάλης και Μπραήμ αγάς από του Γερακάρι
κι’ ο τρίτος ο Ζεκήρ αγάς απού το Νευς-Αμάρι.
Τρεις μπαλλωθιαίς του παίξανε κ’ η τρεις επήγα ντρέτα,
και σαν τη βρύσιν έτρεχε το αίμ’ απού τα κρέτα.
Και δεκαπέντε μαχαιργαίς ακόμη του καρφώνουν,
’ς του Γερακάρι πήγανε, καθίζουν και το στρώνουν (*).
Κι’ όντεν εψυχομάχενε έκαμε διαθήκη,
“Πίστι, πατρίδα να σωθή κι’ αυτή ας κάμη δίκη.
Αφήνω και παραγγελιά για τον Καλοειδονιώτη,
μήδ’ αγιωσύνη να του λέν’ μηδέ πανοσιότη”.
Και το Φαράντο με καιρό από ’ψηλά ’γκρεμήσα,
κ’ η σκάραις το κορμί ’φαγαν και τη ψυχή του η πίσσα.
(*) ή: κ’ οι τρεις να ξεφαντώνουν (σημ. Π. Βλαστού).
Παύλος Γ. Βλαστός, Ο Γάμος εν Κρήτη, εν Αθήναις 1893, σελ. 112-113.

Πηγή: rethemnos.gr